
Kraków-Bieżanów, st. 9, AZP 103-57

Informator Archeologiczny : badania 30, 168-169

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pielnicowe – 7. Wystąpiły w nich liczne ozdoby. Na szczególną uwagę zasługują: złoty wisior gruszkowaty, 3 emaliowane zapinki, zapinki pozłacane i posrebrzane, srebrna szpila, bransolety pozłacane i srebrne, srebrne paciorki, srebrne klamerki esowate, srebrne wisioriki kapsułkowate. Znaleziono też m.in. brązowe zapinki (wśród nich kilka importowanych z Panonii i Nadrenii), brązowe i żelazne sprzączki do pasa, kolie z paciorków szklanych i bursztynowych, klucze i okucia szkatulek, przęśliki gliniane, grzebienie i szpile kościane, ostrogi brązowe oraz inne. Ponadto pozyskano dobrze zachowane popielnice gliniane oraz naczynia miniaturowe, występujące w grobach szkieletowych. Łącznie dotychczasowa kolekcja została poszerzona o blisko 300 nowych zabytków. W tej chwili jest już 320 pochówków odkrytych na nekropolii kowalewskiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu. Badania będą kontynuowane.

KOZIA WOLA, st. 5,
gm. Zakrzew,
woj. radomskie,
AZP 72-66/28

- ślad osadnictwa kultury świderskiej (paleolit schyłkowy)
- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe na stanowisku niszczone przez wybieranie piasku, przeprowadzone przez mgr Małgorzatę Cieslak-Kopyt (Muzeum Okręgowe w Radomiu). Finansowane przez Urząd Wojewódzki w Radomiu.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu. Badania będą kontynuowane.

KOZIRÓG RZECZNY, st. 5.
gm. Tłuchowo,
woj. wrocławskie,
AZP 45-52

- osada kultury wielbarskiej (okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 sierpnia do 5 września przez mgr Aleksandra Andrzejewskiego i Arkadiusza Horonziaka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Stowarzyszenie Naukowe Archeologów Polskich, PSOZ Włocławek). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Założono wykop o wymiarach 23 x 13 m. Łącznie przebadano powierzchnię 3,25 ara, którą odhumusowano ręcznie.

Po zdjęciu warstwy ornej stwierdzono, że przeważającą część wykopu zalegała glina zwałowa. Jedynie w narożniku północno-zachodnim znajdowała się warstwa białego piasku o charakterze eolicznym, a we wschodniej części pokład szarobrunatnego piasku. W warstwie humusu odkryto ułamki pradziejowych i średniowiecznych naczyń glinianych oraz monetę nowożytną (2 kopiejki rosyjskie z 1898 r.). Na powierzchni wykopu odsłonięto zarysy czterech obiektów. Obiekt nr 1 znajdował się w centralnej części wykopu (ar 1300/1100, ćw. A/C), przy dużym kamieniu eratycznym. Odkryto w nim fragmenty naczyń glinianych kultury wielbarskiej i fragmenty polepy. Obiekt nr 2 znajdował się w północnej części wykopu (ar 1400/1100, ćw. C/D) – było to palenisko, w którym odkryto ułamki ceramiki naczyniowej kultury wielbarskiej, 2 krzemienie (wiór i odtupek) oraz 3 fragmenty polepy. Obiekt nr 3 znajdował się w północno-zachodniej części wykopu (ar 1400/1000, ćw. C/D). Wyeksplorowano tu warstwę próchnicy, układającą się w zaciemnienie o podłużnym kształcie – być może ślad drewna, nie znaleziono ruchomego materiału zabytkowego. Obiekt 4 znajdował się w południowo-zachodniej części wykopu (ar 1300/1000, ćw. C) – wypełniło jamy o owalnym kształcie stanowił szarobrunatny piasek, w którym odkryto odtupek krzemienisty. Łącznie znaleziono 118 egzemplarzy ruchomego materiału zabytkowego, które zinwentaryzowano w 9 numerach inwentarzowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania być może będą kontynuowane.

Krajnik Górny, st. 30,
gm. Chojnia, woj. szczecińskie

patrz: neolit

Kraków-Biezanów, st. 8

patrz: neolit

KRAKÓW-Biezanów, st. 9,
AZP 103-57/9

- ślad osadnictwa z epoki kamienia
- ślad osadnictwa kultury łużyckiej (środkowa i późna epoka brązu)
- osada kultury przeworskiej(?) (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich)

Sondażowe badania wykopaliskowe w związku z budową autostrady A4, przeprowadzone przez Krakowski Zespół do Badań Autostrad. Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Założono wykopy sondażowe o powierzchni 30 m².

Kraków-Bieżanów, st. st. 11, 12

patrz: neolit

Kraków-Bieżanów, st. 20

patrz: wczesna epoka żelaza

Kraków-Bieżanów, st. 27

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kraków-Kurdwanów, st. 9

patrz: neolit

Kraków-Kurdwanów, st. 11

patrz: neolit

Kraków-Nowa Huta-
Wyciąże, st. 5

patrz: wczesna epoka żelaza

KRAKÓW-Pychowice, st. 2,
AZP 103-56/5

• osada kultury puchowskiej (okres wpływów rzymskich)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z rozwojem budownictwa i głęboką orką, przeprowadzone przez mgr. R. Naglika (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ i Wojewodę Krakowskiego. Przebadano powierzchnię 202 m².

Średnia miąższość nawarstwień wynosiła 20 cm (warstwa kulturowa), a w przypadku obiektów 80 cm (maksymalnie 150 cm). Wyeksplorowano wypełnisko dużej mieszkalnej półziemianki o skomplikowanej, wielofazowej stratygrafii. W jej obrębie uchwycono kilka poziomów użytkowych oraz elementy konstrukcji kamiennych (umocnienia dolnych partii ścian i słupów). Rozpoznano ponadto słabo czytelne zarysy co najmniej czterech innych dużych obiektów o słupowej konstrukcji ścian. Z obiektami tymi związana była część spośród ponad 200 odkrytych jam postłupowych. Bardzo liczny materiał zabytkowy datowany jest na starszy i młodszy okres wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Zakończono badania w części stanowiska bezpośrednio zagrożonej budową domów.

Kraków-Witkowiec, st. st. 5, 10

patrz: neolit

Krasice, st. 7, gm.
Mstów, woj. częstochowskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

KRAŚNICZA WOLA, st. 1,
gm. Grodzisk Mazowiecki,
woj. warszawskie,
AZP 59-62/20

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- ślady osadnictwa neolitycznego
- osada z epoki brązu
- osada z wczesnej epoki żelaza
- osada produkcyjna z okresu wpływów rzymskich

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w latach 1995 i 1996 przez dr. Stefana Woydę (Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie).

Przebadano powierzchnię 18 000 m² (ca 60% całej powierzchni).

Odkryto 1217 obiektów nieruchomych (budynki mieszkalne i produkcyjne, paleniska, jamy). W sumie uzyskano 24 869 zabytków, w tym: zabytków masowych (ceramika, kości, żuźle) – 24 512, zabytków wydzielonych – 357 sztuk. Zbadane warstwy osadnicze związane są z osadnictwem poczynając od środkowej epoki kamienia po schyłkową fazę starożytności (V w. n.e.). O dużej randze stanowiska decydują przede wszystkim warstwy kulturowe powstałe w ostatniej fazie zasiedlania. Osada w Kraśniczej Woli trwała najdłużej ze wszystkich znanych w tym regionie – jej kres datuje się na V wiek. Jest to niewątpliwie ośrodek rzemiosła kowalskiego, co poświadczają znaleziska licznych żużli kowalskich i odkuwek surowca żelaznego, zapewne kooperujący z wielkim osadnictwem hutniczym zachodniego Mazowsza. Osada miała ponadto silne związki z osadnictwem południowej, małopolskiej rubieży kultury przeworskiej, co manifestuje się, wyjątkową w Polsce centralnej, wielką ilością ceramiki